

Vi prøver Olympus OM 40 program

Nogle vil kalde kameraet en fornyelse i OM 10-20-30 serien. Jeg vil nærmest kalde kameraet for OM 2 ESP. Kamerahuset kan ligne det »gamle« OM-2 hus i ny udformning med anatomisk korrekt gummibelægning, der gør, at man holder fantastisk godt på kameraet. Dertil er tilføjet DX-kodning og programautomatik med det nye lysmålersystem ESP.

AF KLAUS IVERSEN

HVAD KAN KAMERAET?

I store træk, kan det som OM-2'eren, manuel, auto og med tilslutning til Olympus flashsystem. Dertil kommer DX-kodning, som også kan stilles manuelt, til de få film, der endnu ikke er DX-mærket. Desuden er der programautomatik, som på den nye OM-2'er.

Fotokino har lige bragt en omtale af dette kamera, og da kameraerne ligner hinanden så meget, vil det være dobbelt konfekt at gentage dette hér.

GENIALT LYSMÅLERSYSTEM

Det der virkelig har interesse, er at kameraet ikke er udstyret med spotmåling af lyset, men med noget der kaldes ESP. Det har ikke noget med tankeoverføring at gøre, men det er også noget af det eneste, der kan siges om det. Der findes ikke tilgængelig information og opbygningen, kodning o.s.v.

Hvad kan der så siges? Systemet kan kobles fra eller til, men det er der ingen grund til, i det det ikke virker hele tiden. Er De forvirret? Følg næste afsnit.

LYSMÅLING ER EN SVÆR TING

kameraet er beregnet til amatørbrug. OM-10 har slået alle salgsrekorder, bl.a. på sin enkelthed. Derfor er det naturligt, at fore »den lette brug« videre i et mere moderne kamera. Man stiller kameraet på DX og P og

så tager man billeder, som formentlig alle sammen bliver perfekte. Dette skyldes den nye lysmåler. Systemet træder i kraft, når der optræder store kontraster i billedet. Det kan ses på et lille symbol nederst på lysmålerskalaen.

Som »amatør« glemmer man alt om det og tager bare sit billede, som 99,9% sikkert bliver godt. Systemet bygger på et feltinddelt mønster, der ligesom det menneskelige øje, koncentrerer sig om den korrekte belysning af »det der er mest af«. Ser man på en klynge træer, ser man dem korrekt, hvorimod hvis man vender blikket mod himlen, vil disse træer, især i modlys, ses sorte. Hvis disse træer ligger et bare nogenlunde centralt sted i kameraets billedfelt, vil kameraet eksponere disse træer korrekt. D.v.s. at lysmåleren ser helt bort fra det overvældende lys, der kommer uden om træerne. Det eneste automatikken ikke kan klare, er hvis solen kommer direkte ind i billedfeltet. Den ekstreme lyskilde kan ikke klares automatisk.

Almindelige modlysbilleder er barnemad. Tag et billede ud af et vindue. Hvis der bare er nogle få pottplanter i vindueskarmen, bliver disse helt rimelig belyst. Står der en person centralt placeret, bliver denne person perfekt belyst.

ANBEFALELSSES- VÆRDIGT

Noget nyt skal kanøfler, hvor-

for kameraet blev fodret med en diafilm. Sole og modlys blev dyrket. O.K. automatikken måtte give op ganske få gange, men til gengæld virker ESP'en også ved manuel lysmåling, og jeg må indrømme, at ved den rigtige brug, er spotlysmåling ikke nødvendig. ESP'en ka' bare det der gylle.

Til de fotografer, der bruger Olympus professionelt, kan jeg udemærket anbefale OM-40 som ekstrakamera. Det er ikke så robust, som de nye OM 2-3&4, men det er utroligt let at arbejde med, hvilket igen vil sige hurtigt. Desuden er det billigere.

Som byens hurtigste fotograf, jeg kører helst motorcykel p.g.a. de umulige parkeringsforhold, er det en gang imellem nødvendigt for mig at indskrænke mit udstyr. Således kun udstyret med OM-40 med den nye kompakt 35-70 mm zoom (samme størrelse og ca. vægt som en normaloptik) vovede jeg forsøget og tog 2 ruller s/h film kun med OM-40. Ud af de 72 negative skulle der bruges 35 stk. Alle fik samme belysning i mørkekammeret, undtagen ét, som var 1/2 blænde underbelyst. Eneste kritik er, at objektivet er så kompakt, at mine fingre ikke kunne finde ud af hvad der var objektivlås, blændering og zoom-ring.

Pris: OM-40 med 50 mm bl. 1,8 3995 kr. 35-70 mm zoom, 2295 kr.